

man holder fast i beskæftigelsesministerens liberalistiske målsætning om, at den offentlige sektor skal udhules, sådan at vi kan få et nyt Danmark.

Kl. 21.15

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg kan ikke på nogen som helst måde bekræfte hr. Per Clausens fremstilling, og hvis hr. Per Clausen kigger historisk på det, vil han se, at hvert år er der faktisk blevet tilført kommunerne flere penge.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV): Der bliver jo talt meget om de ældre, og det gør statsministeren også, og det er jo alt sammen udmærket. Men spørgsmålet er jo egentlig, hvem vi taler om, når vi taler om ældre.

Vi har den holdning i vores parti, at der er brug for at se på de ældre som andet end en stor gruppe, der nødvendigvis er sociale tilfælde alle sammen. Vi kan i hvert fald konstatere, at der også er medlemmer i statsministerens eget parti, der har den holdning. For ikke så lang tid siden var der en debat om boligydelse, og der sagde fru Inge-Lene Ebdrup til Berlingske Tidende, at hun ikke synes, det er rimeligt, at det er fødselsdatoen, der afgør, hvad man kan få af ydelser. Det burde i stedet være en konkret vurdering af den enkeltes økonomiske situation. Er statsministeren ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Regeringen har ingen planer om at ændre på boligydelsen, vil jeg gerne først og fremmest slå fast. Det andet, jeg så gerne vil sige, er, at principielt skal man selvfølgelig altid se på, hvem der behøver, og hvem der måske ikke behøver en ydelse. Vi skal have et velfærdssamfund, hvor vi koncentrerer hjælpen til dem, der virkelig har behov for hjælp. Endelig vil jeg så sige, at man også, når man tilrettelægger systemerne, skal tilrettelægge dem sådan, at det kan betale sig at spare op, f.eks. også at spare op til sin alderdom. Det kan jo ikke nytte noget, at vi laver et system, hvor vi beder folk om at spare op til deres alderdom, og det, de så opdager, når de bliver ældre, er, at staten så bare tager det hele på en anden måde. Så det er jo en balance mellem forskellige synspunkter.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Men der er jo stadig et fordelingspolitisk aspekt i det her, som handler om, at når man nu står og taler om, at der er brug for at styre de offentlige udgifter, er der jo også brug for en prioritering. I det øjeblik man vælger at holde hånden over de lejere, som faktisk har en større formue, og som får en særlig rabat, fordi de er over 65 år, er det jo faktisk penge, som kunne være gået til de ældre, der er på plejehjem, og som har brug for flere penge. Jeg har svært ved at forstå det fordelingsmæssige ræsonnement, som man kan sige der ligger bag, at man synes, det er i orden at holde hånden over nogle, som faktisk kunne klare sig selv – det har trods alt tidligere været Venstrepolitik – og så bruge dem på dem, der virkelig har brug for det.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Igen må jeg fastslå, regeringen ingen planer har om at ændre på reglerne om boligydelse. Rent principielt er jeg selvfølgelig enig med fru Charlotte Fischer i, at man skal tilrettelægge velfærdssystemet sådan, at hjælpen fokuseres på dem, der virkelig har hjælp behov, og mennesker, der kan klare sig selv, behøver jo ikke den hjælp fra det offentlige.

Samtidig skal man så tage det hensyn, at vi indretter systemet sådan, at vi ikke – hvad skal vi sige? – ødelægger folks incitament til at spare op til alderdommen. Det er den balance, vi hele tiden skal finde. Så hvis man skal ind og lave sådan nogle ændringer som dem, fru Charlotte Fischer efterlyser, vil jeg anbefale, at man gør det i forbindelse med, at man ændrer skattesystemer og andre systemer. Det har regeringen altså ikke nogen plan om.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu ved jeg, at statsministeren har mange evner, men dog mangler evnen til at erkende fejl. Det kan en gang imellem være et problem, for når statsministeren står her på talerstolen og helt tydeligt er inspireret af finansministerens hokus-pokus talmagi og taler om flere ansatte i ældreomsorgen, svarer det lidt til statsministerens bombastiske fastholden af, at der var ansat 14.000 flere i den offentlige sektor under den her regering – tal, som nu er dementeret godt og grundigt af virkeligheden.